

Čís. 17012.

Vedení exekuce na požitky vojenských invalidů.

Lze vyhověti exekučnímu návrhu, v němž vymáhající věřitel uvedl, aby mu byla povolena exekuce zabavením jedné třetiny »vojenských zaopatřovacích požitků invalidy za určitou vojenskou pensijní likvidaturou« s omezením stanoveným v zákoně č. 314/1920 ve znění zák. č. 177/1924 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 14. července 1938, R I 769/38.)

Vymáhající věřitelka navrhla, aby jí byla k vymožení jejích vykonatelných pohledávek 3.357 Kč 80 h s přísl. a 724 Kč s přísl. povolena proti povinnému Antonínu H., invalidovi v D., exekuce zabavením a příkázáním k vybrání jedné třetiny vojenských zaopatřovacích požitků, příslušejících mu jakožto invalidu za vojenskou pensijní likvidaturou v P., s omezením, že povinnému musí zůstatí volným 4.000 Kč. Soud první stolice vyhověl návrhu. Rekursní soud zamítl na rekurs povinného návrh. Důvody: Stěžovatel se mylí, má-li za to, že první soud měl před rozhodnutím o návrhu na povolení exekuce zkoumati, zda povinný patří mezi osoby, na něž se vztahuje zákon č. 41/1922 Sb. z. a n., neboť podle §§ 3, 55, odst. 2, povoluje soud exekuci bez předcházejícího jednání a bez slyšení odpůrce. Jest však souhlasiti se stěžovatelem, že je povinností vymáhajícího věřitele, aby v návrhu na povolení exekuce uvedl vše, co je nutné, aby soud mohl seznati, zda jde o pohledávku zabavitelnou (§ 54 č. 3 ex. ř.), a že se vymáhající věřitelka podle toho nezachovala. Právem se stěžovatel odvolává na ustanovení zák. z 31. ledna 1922, č. 41, z 20. listopadu 1920, č. 142 a z 8. dubna 1919, č. 199 Sb. z. a n., z nichž zejména v ustanovení § 36 zák. č. 142/1920 Sb. z. a n. je stanoveno významné omezení vedení exekuce na invalidní důchod vojenský. Ježto vymáhající věřitelka v návrhu svém neuvedla nic, z čeho by bylo lze seznati, zda navrhuje zabavení takového důchodu, jež je dovoleno zejména hledíc na to, že nejde ani o vymožení zákonného výživného, nevyhověla své povinnosti podle § 54 č. 3 ex. ř. Neměla proto býti exekuce povolena.

Nejvyšší soud obnovil usnesení soudu první stolice.

Důvody:

Mezi vojenskými invalidy jest rozeznávati dvě skupiny: Do první skupiny patří gážisté a čekatelé z povolání, gážisté (čekatelé) v záloze, příslušníci bývalých československých legií, i když patřili do stavu mužstva (zák. č. 462/1919 Sb. z. a n.). O tyto osoby pečuje vojenská správa a o jejich vojenských zaopatřovacích požitcích jedná zákon č. 76/1922 Sb. z. a n., zejména § 81 uveď. zák.

Do druhé skupiny náležejí invalidní vojíni ze stavu mužstva. O ně pečuje ministerstvo sociální péče a péče o ně byla upravena zákonem č. 41/1922 Sb. z. a n. s poukazem na ustanovení zákona č. 199/1919 a na §§ 1 až 44 zákona č. 142/1920 Sb. z. a n. Ze znění exekučního návrhu je zřejmé, že jsou předmětem exekuce »vojenské zaopatřovací požitky invalidy za vojenskou pensijní likvidaturou v P.«, tudíž požitky, jež jsou upraveny zákonem č. 76/1922 Sb. z. a n. pro první skupinu a nikoli požitky invalidních vojínů ze stavu mužstva, jež byly upraveny pro druhou skupinu.

Exekuční návrh vyhovuje tudíž ustanovení § 54 č. 3 ex. ř.

Jelikož zák. č. 76/1922 neomezuje exekuci jako § 2 zák. č. 41/1922 a § 36 zákona č. 142/1920 Sb. z. a n., nebylo závaty, aby bylo exekučnímu návrhu vyhověno.

Bylo proto rozhodnuto, jak ve výroku uvedeno.

Čís. 17013.

K rozhodnutí o návrhu na povolení exekuce na svršky a na důchod proti povinnému na Slovensku podle vykonatelného smíru uzavřeného o soukromoprávních nárocích před tuzemským trestním soudem (§ 1 č. 5 ex. ř.) je příslušný soud uvedený v § 5 ex. ř.

(Rozh. ze dne 14. července 1938, Nd II 82/38.)

Srov. rozh. č. 11842 Sb. n. s.

Nejvyšší soud rozhoduje záporný spor mezi okresním soudem v T. (na Slovensku) o příslušnost (§ 47 j. n.) k povolení exekuce na svršky a na důchod povinné bydlící v T. T. (na Slovensku) podle vykonatelného smíru uzavřeného před okresním soudem v B. (v právní oblasti bývalého práva rakouského) o náhradě zastoupení vymáhající věřitelky jako soukromé žalobkyně, ustanovil okresní soud v B. (na Moravě) jako příslušný k povolení navržené exekuce.

Důvody:

Vymáhající věřitelka navrhla u okresního soudu v B. (na Moravě) proti Marii S. v T. T. (na Slovensku) exekuci na svršky a na důchod, a to podle vykonatelného smíru, uzavřeného před okresním soudem v B. (na Moravě) jako trestním soudem ve věcech přestupkových, tedy podle exekučního titulu ve smyslu § 1 č. 5 ex. ř. k vymožení útrat zastupování soukromé žalobkyně.

Uvedený okresní soud odmítnuv svou příslušnost k povolení exekuce, postoupil vzpomenuť návrh okresnímu soudu v T. (na Slovensku), který však rovněž svou příslušnost neuznal.